

Bortseiler en Skibsfører uden at have betalt de skyldige Priskepenge, skal han, foruden at betale disse, endvidere erlægge dobbelt saa meget i Bøder. Med Betalingens og Bødernes Inddrivelse, samt naar Skibsføreren ikke anser sig pligtig at erlægge den fordrøede Betaling, forholdes som i § 42 bestemt.

Priskepengene afleveres strax af Lodslen til Bestyreren af Lodsriets Kasse og deles, efter Fradrag af 4 pCt. til Pensionskassen og Udgifterne til Materialier, lige mellem Lodsolbermanden eller Lodsformanden og de ved Lodsriet ansatte Lodser, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at Forandring i den muggældende Delingsmaade kan udsættes til indtrædende Balance. Hvor det er vedkommende Toldebedsmand paalagt at inkasere denne Afgift for Lodsriet, imod for samme at gjøre Rigtighed, skal han deraf oppebære 4 pCt.

Den i Genhold til §§ 48 og 49 tilstaaede Betaling for Afmærkning deles, efter Fradrag af Udgifterne, paa samme Maade som Priskepengene, medmindre anderledes bestemmes af Ministeren.

§ 52.

Lodserne skulle føre nøie Tilsyn med de i Farvandet udeliggende Mærker, og hvis noget af de dem underlagte Mærker skulde løsrive sig eller forjaa, skulle de snarest mulig afhjælpe Mangelen.

Hvis Noget løsriver, tilintetgjør eller beftadiger Sømærker, uden at hans Forhold falder ind under den almindelige Straffelov, skal han, naar han strax underretter Lodsolbermanden, Lodsformanden eller i Mangel af disse den vedkommende Lods derom, kun erstatte Skaden, men undblader han Anmeldelsen, skal han, selv om han kun har forvoldt Skaden af Uforsigtighed eller af Nødstilfælde, ikke blot erstatte Skaden, men derhos erlægge en Bøde lig Skadens firdobbelte Beløb.

6te Kapitel.

Om Lodsernes Pensionering og om Solttekassen.

§ 53.

Naar en Lods, der oppebærer $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Lodsfortjeneste i Genhold til § 44 eller Alderstillæg i Genhold til § 45, affædiges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Marsag, beholder han som Pension, saa længe han lever, den ene $\frac{1}{3}$ af den ham tillagte $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Fortjeneste eller Alderstillæget, som derfor saa længe ikke tilfalder den Lods, der ellers skulde have den høiere Part eller Alderstillæget.

Naar en Lods, der er ansat ved et Lodsri, hvor der ifølge Reglerne i §§ 44 og 45 hverken tildeles de ældste Lodser $1\frac{1}{2}$ Part af Lodsfortjenesten eller Alderstillæg, og som ikke henhører til de i Slutningen af § 45 ommeldte Lodsrier, affædiges, kan han, hvis han er pensionsberettiget efter § 54, af den tiltrædende Lods erholde en aarlig Pension efter Ministerens Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

En Lodsolbermand, der affædiges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Marsag, erholder af sin Eftermands Andel i Lodsriets Fortjeneste i Pension samme Beløb, som en affædiget Lods efter Foranstaaende vilde faa af Lodsfortjenesten; endvidere erholder han, saalænge han lever, et Beløb af den af Staten til Understøttelse for Lodsrierne tilstaaede Sum, svarende til det Beløb, han deraf hidtil har oppebaaret.

Bed Sundlodserierne forbliver det, indtil anderledes bestemmes af Ministeren, ved den muggældende Ordning.